

TEKSTY PRZYJĘTE**P6_TA(2005)0350****Otwarcie negocjacji z Turcją****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie otwarcia negocjacji z Turcją***Parlament Europejski,*

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie okresowego sprawozdania za rok 2004 i zalecenie Komisji Europejskiej w sprawie postępu Turcji na drodze ku akcesji ⁽¹⁾ oraz swoje wcześniejsze rezolucje w tej sprawie przyjęte między 18 czerwca 1987 r. i 15 grudnia 2004 r.,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2005 r. w sprawie roli kobiet w życiu społecznym, gospodarczym i politycznym Turcji ⁽²⁾,
  - uwzględniając konkluzje szczytu Rady Europejskiej z dnia 17 grudnia 2004 r.,
  - uwzględniając projekt ram negocjacji akcesyjnych z Turcją przedstawiony w dniu 29 czerwca 2005 r. przez Komisję Europejską,
  - uwzględniając decyzje Rady Europejskiej w sprawie rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych z Turcją,
  - uwzględniając swoją rezolucję w sprawie Cypru z dnia 21 kwietnia 2004 r. ⁽³⁾,
  - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze fakt, że Komisja stwierdziła, iż Turcja w dostatecznym stopniu wypełniła polityczne kryteria kopenhaskie i że Komisja zaleciła rozpoczęcie negocjacji akcesyjnych,
- B. mając na uwadze, że Rada Europejska zdecydowała w roku 2002, że jeśli Turcja spełni polityczne kryteria kopenhaskie, Unia Europejska bezzwłocznie rozpocznie negocjacje akcesyjne,
- C. mając na uwadze, że Parlament Europejski uznał w dniu 15 grudnia 2004 r. że należy rozpocząć negocjacje akcesyjne, ponieważ zdecydowano, że w pierwszym etapie negocjacji priorytetem jest pełna realizacja kryteriów politycznych; dlatego też program negocjacji na poziomie ministerialnym rozpocznie się oceną spełnienia kryteriów politycznych, szczególnie w dziedzinie praw człowieka i pełnych praw podstawowych, zarówno w teorii, jak i w praktyce, z możliwością późniejszego włączenia innych rozdziałów do programu negocjacji,
- D. szanując demokratyczną wolę społeczności greckiej na Cyprze, wyraża żal, że wypracowanie rozwiązania sytuacji nie było możliwe i wzywa władze tureckie do utrzymania konstruktywnego podejścia do ugody w kwestii Cypru, prowadzącej do sprawiedliwego rozwiązania, wynegocjowanego w oparciu o plan Annana i podstawowe zasady, na jakich opiera się UE oraz do szybkiego wycofania, zgodnie z właściwymi rezolucjami ONZ i opracowanym harmonogramem, ich wojsk; wyraża przekonanie, iż wycofanie sił tureckich jest koniecznym krokiem na drodze ku dalszemu łagodzeniu napięć, ponownemu wszczęciu dialogu między stronami oraz przygotowaniu trwałego rozwiązania; mając na uwadze fakt, że wzywał władze tureckie do uznania Republiki Cypru; mając na uwadze, że zwrócił uwagę władz tureckich na fakt, że negocjacje akcesyjne odbywają się między rządem Turcji z jednej strony, a rządami 25 Państw Członkowskich Unii Europejskiej z drugiej strony, a Republika Cypru jest jednym z tych Państw Członkowskich; mając na uwadze, że zwrócił uwagę, że otwarcie procesu negocjacji w oczywisty sposób wiąże się z uznaniem Cypru przez Turcję,

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 E z 15.9.2005, str. 189.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0287.

⁽³⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 720.

Środa, 28 września 2005 r.

- E. mając na uwadze, że Parlament Europejski zachęcił władze tureckie do zniesienia wszelkich istniejących restrykcji w stosunku do statków pływających pod cyprijską banderą i uczestniczących w wymianie handlowej z którymkolwiek Państwem Członkowskim Unii Europejskiej,
- F. mając na uwadze, że Rada Europejska zdecydowała w dniu 17 grudnia 2004 r., że Turcja w dostatecznym stopniu spełnia kryteria kopenhaskie, aby rozpocząć negocjacje akcesyjne w dniu 3 października 2005 r., pod warunkiem, że wprowadzi w życie sześć istotnych aktów prawnych oraz, że podpisze zgodnie ze swoim zobowiązaniem protokół rozszerzający Układ z Ankary na nowych dziesięć Państw Członkowskich oraz mając na uwadze, że Unia Europejska musi przestrzegać swoich wcześniejszych zobowiązań,
- G. mając na uwadze, że z dniem 1 czerwca 2005 r. Turcja wprowadziła w życie sześć istotnych aktów prawnych, do czego była zobowiązana,
- H. mając na uwadze, że w dniu 29 lipca 2005 r. Turcja podpisała Protokół rozszerzający Układ z Ankary na dziesięć nowych Państw Członkowskich, ale jednocześnie z Protokołem wystosowała oświadczenie mówiące, że podpisanie, ratyfikacja i wprowadzenie w życie tego Protokołu nie jest równoznaczne z jakąkolwiek formą uznania Republiki Cypru, o którym mowa w Protokole,
- I. mając na uwadze fakt, że Turcja nadal utrzymuje embargo na statki pływające pod banderą cyprijską oraz na statki przybywające z portów Republiki Cypru, uniemożliwiając im dostęp do portów tureckich, oraz embargo na samoloty cyprijskie pozbawiając je prawa przelotu nad terytorium Turcji i lądowania na lotniskach tureckich,
- J. mając na uwadze, że władze tureckie wciąż nie spełniły oczekiwań dotyczących kwestii armeńskich, którym Parlament Europejski dał wyraz w swojej rezolucji z dnia 18 czerwca 1987 r. ⁽¹⁾,
- K. mając na uwadze, że demokratycznie i gospodarczo stabilna Turcja miałaby znacząco korzystny wpływ dla całej Europy,
- L. mając na uwadze, że jedynie okazywanie gotowości do przyjęcia wartości UE poprzez zdecydowane i ciągłe wdrażanie reform, Turcja będzie w stanie zagwarantować nieodwracalność procesu reform i zyskać konieczne poparcie opinii publicznej w UE,
- M. mając na uwadze, że zdolność Unii Europejskiej do rozszerzenia jest uznawana za element kryteriów kopenhaskich i dlatego też Unia Europejska ze swojej strony musi pokazać, że jest w stanie przeprowadzić reformy polityczne i instytucjonalne,
1. odnotowuje, że Komisja i Rada są zdania, że Turcja formalnie wypełniła ostatnie warunki do rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych w dniu 3 października 2005 r. poprzez wprowadzenie w życie sześciu istotnych aktów prawnych oraz poprzez podpisanie zgodnie ze swoim zobowiązaniem protokołu rozszerzającego Układ z Ankary na dziesięć nowych Państw Członkowskich; uważa, że w tej kwestii, jak i w innych, wciąż nie wprowadzono tych aktów w życie;
  2. wyraża szczere ubolewanie, że Turcja podała w wątpliwość swoją chęć do pełnego wprowadzenia w życie postanowień Protokołu poprzez jednoczesne wystosowanie oświadczenia stwierdzającego, że podpisanie, ratyfikacja i wprowadzenie w życie protokołu nie jest równoznaczne z jakąkolwiek formą uznania Republiki Cypru, o jakiej mowa w protokole; przypomina Komisji, aby dostarczyła Parlamentowi odpowiedź od rządu tureckiego czy jednostronna deklaracja jest częścią procesu ratyfikacyjnego w parlamencie tureckim;
  3. podkreśla, że to jednostronne oświadczenie Turcji nie stanowi części Protokołu i nie wywołuje skutków prawnych w odniesieniu do zobowiązań Turcji wynikających z Protokołu oraz że nie powinno zostać przesłane Wielkiemu Zgromadzeniu Narodowemu w celu ratyfikacji,
  4. zwraca uwagę Turcji, że poprzez utrzymywanie ograniczeń na dostęp statków pływających pod cyprijską banderą i przybywających z portów Republiki Cypru, pozbawiając ich w ten sposób dostępu do portów tureckich oraz utrzymywanie ograniczeń na dostęp samolotów cyprijskich do lotnisk tureckich, Turcja łamie Układ z Ankary oraz zasady Unii Celnej niezależnie od protokołu ponieważ łamie zasadę swobodnego przepływu towarów; dlatego też wzywa Turcję do pełnego stosowania postanowień protokołu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 20.7.1987, str. 119.

Środa, 28 września 2005 r.

5. wzywa Turcję do uznania ludobójstwa Armeńczyków; traktuje ten akt jako warunek wstępny przyłączenia do Unii Europejskiej;
6. wzywa Komisję Europejską do przygotowania do końca roku 2006 pełnej oceny wdrożenia rozszerzonego Układu z Ankary i podkreśla, że braki we wdrożeniu tego układu będą miały poważne konsekwencje dla procesu negocjacyjnego i mogą nawet prowadzić do jego wstrzymania; w związku z tym wzywa, aby wdrażanie Unii Celnej było jednym z pierwszych zagadnień do rozwiązania w negocjacjach akcesyjnych w roku 2006;
7. szanując demokratyczną wolę społeczności greckiej na Cyprze, wyraża żal, że wypracowanie rozwiązania sytuacji nie było możliwe i wzywa władze tureckie do utrzymania konstruktywnego podejścia do ugody w kwestii Cypru, prowadzącej do sprawiedliwego rozwiązania, wynegocjowanego w oparciu o plan Annana i podstawowe zasady, na jakich opiera się UE oraz do szybkiego wycofania, zgodnie z właściwymi rezolucjami ONZ i opracowanym harmonogramem, ich wojsk sił; wyraża przekonanie, iż wycofanie sił tureckich jest koniecznym krokiem na drodze ku dalszemu zapobieganiu napięciom, ponownemu wszczęciu dialogu między stronami oraz przygotowaniu trwałego rozwiązania; ponownie wzywa wszystkie strony cypryjskie do wznowienia pod auspicjami ONZ rozmów w sprawie rozstrzygnięcia konfliktu;
8. podkreśla, że szybka normalizacja stosunków pomiędzy Turcją i Państwami Członkowskimi UE, w tym uznanie przez Turcję Republiki Cypru, jest koniecznym elementem procesu akcesyjnego; podkreśla, że uznanie Republiki Cypru przez Turcję nie może w żadnym razie być przedmiotem negocjacji; wzywa władze tureckie do unormowania stosunków pomiędzy Turcją i wszystkimi Państwami Członkowskimi UE i do bezwzględnego uznania Republiki Cypru oraz podkreśla, że niespełnienie tych warunków pociągnie za sobą poważne konsekwencje dla procesu negocjacyjnego i może nawet prowadzić do jego wstrzymania;
9. wzywa Radę do wypełnienia obietnic i położenia kresu izolacji społeczności Turków cypryjskich; wzywa Radę do wznowienia w trakcie Prezydencji Brytyjskiej wysiłków zmierzających do osiągnięcia porozumienia w sprawie pakietu pomocy finansowej i ułatwień handlowych dotyczących północnej części Cypru, aby Unia Europejska wywiązała się ze swoich zobowiązań względem społeczności Turków cypryjskich;
10. wyraża zadowolenie z przyjęcia i wejścia w życie w dniu 1 czerwca 2005 r. sześciu istotnych aktów prawnych, co było warunkiem rozpoczęcia negocjacji postawionym przez Radę Europejską w grudniu 2004 r.; pozostaje zaniepokojony niektórymi elementami przyjętych aktów prawnych; szczególnie niepokoi go skarga oskarżyciela publicznego na Orhana Pamuka, która pozostaje w sprzeczności z Europejską Konwencją Ochrony Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, oraz wzywa rząd turecki do zagwarantowania wolności przekonań oraz do dalszych reform kodeksu karnego ze szczególną uwagą na art. 301/1, wyraża także zaniepokojenie art. 305 tureckiego kodeksu karnego, który uznaje za niezgodne z prawem „działania skierowane przeciw podstawowemu interesowi narodowemu” oraz rozporządzenie wykonawcze prawa o stowarzyszeniach utrzymujące liczne ograniczenia, w tym uprzednie zezwolenia na zagraniczne finansowanie; wyraża poważne zaniepokojenie niezadawalającym projektem ustawy dotyczące funkcjonowania wspólnot religijnych (ustawa o fundacjach);
11. nalega, aby ramy negocjacyjne odzwierciedlały priorytety polityczne wymienione w różnych rezolucjach Parlamentu Europejskiego wzywające Turcję do pełnego spełnienia kryteriów politycznych: stabilność instytucji gwarantująca demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochrona mniejszości; wzywa zatem do poprzedzania każdej sesji negocjacyjnej na poziomie ministerialnym oceną kryteriów politycznych zarówno w teorii jak i w praktyce, wywierając w ten sposób stały nacisk na władze tureckie, aby utrzymać tempo koniecznych reform; uważa także, że pełen program jasno określonych celów, ramy czasowe i ostateczne terminy na realizację kryteriów politycznych powinny zostać ustalone;
12. wzywa Radę do pełnego przestrzegania wszystkich elementów ram negocjacyjnych jak postanowiono w konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 17 grudnia 2004 r.; podkreśla, że w tych ramach wspólnym celem negocjacji jest przystąpienie i że negocjacje są procesem otwarto-zamkniętym, a ich rezultat nie może być z góry zagwarantowany; podkreśla, że biorąc pod uwagę kryteria kopenhaskie, jeśli państwo kandydujące nie jest w stanie wypełnić zobowiązań członkostwa, należy zapewnić, aby dane państwo kandydujące było w pełni umocowane w strukturach poprzez najsilniejszą z możliwych więź;

Środa, 28 września 2005 r.

13. w związku z tym wzywa Komisję i Radę do corocznego dostarczania sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych Państw Członkowskich UE w sprawie postępu Turcji w spełnianiu kryteriów politycznych oraz poprzez zawarcie w tym sprawozdaniu wszystkich zgłoszonych w danym roku przypadków tortur i liczbę tureckich azylantów przyjętych w danym roku przez Państwa Członkowskie UE;
14. wzywa Komisję do zalecenia, po rozpoczęciu negocjacji w sprawie poszczególnych rozdziałów, w przypadku poważnego i trwałego łamania zasad wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i wolności podstawowych, praw mniejszości i praworządności oraz po konsultacjach z Parlamentem Europejskim, zawieszenia negocjacji zgodnie z postanowieniami Traktatu o Unii Europejskiej;
15. zauważa, że wpływ budżetowy przystąpienia Turcji do UE może być w pełni oceniony jedynie po określeniu parametrów negocjacji finansowych z Turcją w kontekście perspektywy finansowej począwszy od roku 2014;
16. podkreśla, że zalecenie Komisji dotyczące wynegocjowania długich okresów przejściowych, specjalnych rozwiązań w dziedzinach takich, jak polityka strukturalna i rolnictwo, i stałych zabezpieczeń dotyczących swobodnego przepływu pracowników nie powinny negatywnie wpłynąć na starania Turcji mające na celu dostosowanie się do *acquis*;
17. podkreśla, że otwarcie negocjacji będzie pierwszym krokiem w długim procesie, który z racji swojej natury jest procesem otwartym i niekoniecznie „*a priori*” prowadzi do akcesji; podkreśla jednakże, że celem negocjacji jest członkostwo Turcji w UE, ale osiągnięcie tego ambitnego celu zależy będzie od obustronnych wysiłków; dlatego też akcesja nie jest automatyczną konsekwencją rozpoczęcia negocjacji;
18. podkreśla, że Traktat z Nicei nie jest podstawą do zaakceptowania dalszych decyzji w sprawie akcesji żadnego innego nowego Państwa Członkowskiego i dlatego też nalega, aby w ramach procesu konstytucyjnego zostały przeprowadzone konieczne reformy;
19. przypomina, że zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z Kopenhagi w 1993 r., zdolność Unii do przyjęcia Turcji przy jednoczesnym zachowaniu tempa integracji europejskiej jest — z punktu widzenia Unii jak też kraju kandydującego — ważnym kryterium akcesji; wspiera Komisję w monitorowaniu podczas negocjacji zdolności Unii do przyjęcia Turcji oraz przypomina w związku z tym o żądaniu Komisji włączonym do ostatniej rezolucji Parlamentu Europejskiego w sprawie postępów Turcji na drodze ku akcesji przyjętej 15 grudnia 2004 r., o dysponowaniu wynikami badania wpływu w roku 2005, które przyniesie użyteczne informacje o tym ważnym aspekcie;
20. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji Europejskiej, Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, Przewodniczącemu Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz rządowi i parlamentowi Turcji.

P6_TA(2005)0351

Podejmowanie i prowadzenie działalności przez instytucje kredytowe ***I

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady przekształcającej dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. odnoszącą się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (przekształcenie) (COM(2004)0486 — C6-0141/2004 — 2004/0155(COD))

(Procedura współdecyzji, pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2004)0486) ⁽¹⁾,

— uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 47 ust. 2 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0141/2004),

---

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.